

# NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Cakovec računa br. 247.849

Telefon tiskare broj 38.

"Slogom rastu male stvari, a nalogu sve pokvarci". Narodna poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpatić i drug. u Puli. — Glavni surađnik prof. Matko Mandić u Trstu.

## Za narodnu presvjetlu.

Govor dr. Rybařa.

Iza govora g. dr. Gustava Gregorina na sastanku za sveučilište, uze rieč g. dr. Otokar Rybař. Njegov govor donašamo ovde samo u glavnim crtama. On je govorio po prilici ovako:

Slavna gospodo!

Ja doduše vidim, da ste već donjekle uloženi od današnjeg sastanka, pa Vas zato molim, da potrpite, još malo pošto Vam kanim govoriti o našim srednjim školama i napose s onej ideji, koja danas odnjevilo sve Slovence i Hrvate ne samo kod nas na jugu, već i u Ljubljani, Gracu i Beču, t. j. o slovenskoj univerzi.

Kroz mnogo godina bila je slovenska izključena iz svih zavoda i škola i duh slovenske mladeži bio je vezan u verige Indijanstine.

Kmetu se nije davalo nikakvih škola, jer se je htjelo, da ostane u imini neznanstva, košto se to primjerice događa i danas u našoj susjednoj Istri. Ako se je naš čovjek htio posvetiti naući, morao je zaužiti svoj materinski jezik, pošto je bio prisiljen, da stupi u njemačke ili talijanske škole. U tim školama učilo se je naše djake zapostavljali njihov materinski jezik, a ako se ih je čulo, da su samo jednu materinsku rieč izustili, kaznito se ih je ili bar izvrgavalo rugu, objesivalo im s magarcima na hrbat itd.

Tako su radili Niemci, oni slobodniji ili liberalni Niemci, koji su pak zakazivali, da se na njihovih školama podučaje u njihovom jeziku te su u ime zdrave pedagogike i prave naobrazbe dapače iz sveučilišta izključili latinsčinu.

To su bili u istinu žalostni čari, kad je morao svaki Slovenec, koji je htio stupiti medju inteligenciju, zaboraviti svoj materinski jezik.

Nu naskoro nastupila su nježete bolja vremena. Došla je godina 1848. Od te godine napred začeli su Slovenci i Hrvati upoznavati svoje dostojarstvo, a napose pak svoja prava i od tog vremena začelo se je uvajati i naš jezik ponašajrje u pučke škole i već tada upoznali su rođenjiblji slavenski, da narod, koji hoće da živi, koji hoće da se uzdrži, da se taj mora popeti do više prosvjele. Već g. 1848 začeli su Slovenci na sastancima zahtjevati svoje sveučilište i ono, što nam se danas pričinjava idealom, to je već onodobna vlada proglašila bila potrebom i u tu svrhu ustanovila u Ljubljani i u Gracu stolice za podavanje slovenskog jezika i u istinu već u ono doba se je predavalno na rečenim zavodima slovenštinu. Nu to je trajalo kratko doba. Pritisak sa strane naših protivnika i same vlade postajao je danonice većim i postao tako neonošljivim, da je ne samo naš narod zdvajao nad ostvarenjem univerze i ujedinjene Slovenije, već su i nekoji njegovi vodje tako malodušni postali, da su se začeli smijati tim našim zahtjevima, kako se primjerice jedan zastupnik pred kratkim izjavio, da je ideja ujedinjenja Slavenije prazna slama.

Mi nismo danas ovde, da sudimo ljudi, već obratno, radujmo se, da se je naša mladež povratila na staru stazu, k starim idealima, da nam je pokazala put, kojim valja da koracamo, ako hoćemo ostati narod, a to je put izobrazbe. I u istinu ta ideja, koja je došla iz srca naših visokoškolaca, ta idea naša je odziva u cijelom narodu. Mi, koji smo kroz toliko godina davali svoje najbolje snage tudjim narodima, tako da smo u kulturnom pogledu pomogli tudjim narodima, mi, koji smo branili državu i Europu od azijskih barbari — i mi hoćemo, da postanemo kulturnim narodom; jer smo to krvavo zasluzili. I ako pomislimo, kako postupa vlada s nama, kojima ima zahvaliti postanak i obstanak, onda možemo punim pravom reći, da Austrije nebi bilo više, da ju nismo mi Slaveni branili.

Austrija možda više na to ne misli, nu mi nesmijemo zaboraviti, da su se Jugoslaveni napose pako braća Hrvati borili za Austriju proti ljudima Turcima uvek pripravljeni žrtvovati sve svoje, i svoje življjenje za cesarstvo; mi nesmijemo zaboraviti, da je god. 1848. hrvatski ban Jelačić branio u Beču carski priestol proti samim Bečljima, da su se u Italiji hrvatski i slovenski junaci borili za slavu i moć Austrije i da bi nas Austrija mogla još trebati.

Pa kako nam Austria to sve plaća? Tamo u Bukovini, dokle u slavenskoj zemlji, ustrojili su za nekoliko stotina čifutskih Niemaca, njemačku univerzu, a nama neće da daju ništa potrebljni pučki škola, te nam još k tomu predbacuju, da smo barbari. Barbari su oni sami, koji kaznue našu djecu, ako govore svojim jezikom, barbari su oni, koji nas sile zatajiti naš jezik, košto se to događa u poljskoj Prusiji sa Poljacima.

Ja pakom mislim, da ako mi zahtjevamo, da se našu djecu uzgaja u našem jeziku, da ne zahtjevamo ništa drugo, nego ono, što zahtjevaju i uživaju drugi narodi. A kako se to provadja u Primorju?

O pučkim školama govorili su moji predgovornici, da ja ču govoriti o našim srednjim školama i to najprije o našem učiteljistu u Kopru.

U tom zavodu podučavaju se naši djaci najglavnije predmete ne u slovenskom ili hrvatskom, već u njemačkom jeziku. Ti siromasi, koji kod kuće nisu čuli niti jedne riječ njemačke, moraju najglavnije predmete slušati u tom jeziku, te su tako prepusteni na milost i nemilost učitelja.

Ali ne samo najglavnije nego i najteže predmete moraju slušati u tom jeziku, koga inače niti ne razumiju. I posljedica toga jest ta, da oni djaci, koji nisu osobito talentirani, ne samo da ne mogu naučiti valjano svog materinskog jezika, nego da niti njemački ne nauče.

Pa kamo su smjestili to učiteljiste? U jedno od najzadnjih istarskih grnjezda — u Kopar. Učiteljište dakle, koje ima zadacu da odgoji dobre i izvrstne muževje, učitelje, sniježeno je u to smradno talijansko grnjezdo. Pa što mogu naši djaci naučiti u tom talijanskom Kopru, koji je bar za 100 godina natrag za drugim gra-

dovima? Ali ne samo to, da se naši djaci u takovom goježdu nemogu ništa naučiti, što bi im moglo koristiti za njihovo življjenje i staliz, oni su još k tomu izpostavljeni napadajućim stanovnicima, koparskim i to samo za to, jer su Slovenci ili Hrvati. Dogadja se svaki skoro tjedan, da se ih tuče i proganja, a oni, koji su pozvani, da ih brane, ne brinu se za to iako se ih upozori, na njihovu dužnost, odvraćaju: tamo je sud — pritužite se!

Ako se u Pragu kakvom njemackom buršu kaže istinu u brk, onda odmah graknu sve njemačke novine i predbacuju Pragu, da je barbarski, a kod nas u Koprivni, ne samo, da se ništa ne čini za naše sročitne djake, već se zlostince pušta nekužnjeno, a djake se disciplinarno kazni.

Mi danas nismo pozvani, da branimo naše djake, dapate usuprot, mi smo im savjetovali, da se povrate, ali držim, da imademo pravo, da u naše ime i u ime budućih naših djaka proslijedujemo proti takvim prilikama, proti takvom sustavu i proti tomu, da se takav zavod pusta u mjestu kakav je Kopar, jer samo u ovečem mjestu mogu djaci občili sa inteligencijom i nješto naučiti za budućnost i za življjenje i zato ćemo predložiti resoluciju, da se učiteljiste premjesti u Kopar.

(Dalje slijedi.)

## Interpelacija

zastupnika Spinčića i drugeva na njezino preuzvišenost gospodina ministra pravosuđa.

Pred kakva tri čedna dobio je gostioničar u Bazovici iz okolice Trsta Josip Urbančić, občenito poznati poštenjak, u 3 sata posle podne poziv, da se prikaže slijedećeg dana c. kr. kaznenom sudcu dr. Seizl-u, da ga presluša o jednom slučaju kao svjedoka.

Urbančić je odbio poziv jedno, što bijaše sastavljen u talijanskom jeziku, i drugo, sto ga je prekrasno primio. Prvo, da je naime Urbančić onaj poziv radi toga odbio, što bijaše sastavljen talijanski, ubilježeno je izričito u izvještaju sudbenog sluge.

Nakon kakvih 10 dana doznao je Urbančić od c. kr. oružničkog postajevodje, da će se ga uslijed nalogu c. kr. zemaljskog suda silom pred kaznenog sudca dovesti, i on bijaše u istinu od jednog c. kr. oružnika na sud doveden.

Urbančić je radi takvog postupanja bezobjavljeno i odlučno prosvjedao.

Pošto je pak tako postupanje ne samo za Urbančića, nego također i za slovensku narodnost težko uvredljivo, te se on protivi također ustanovam težljajnih državnih zakona kano i kaznenom postupku;

Pošto imade naime svaki stanovnik Trsta i okolice, u kojega okružjuje slovenski jezik zemaljskim, jezikom pravo, da s njim c. kr. oblasti u slovenskom jeziku ustmeno i pismeno obće, te je dakle običje talijanski sastavljeni službene pozivnice od strane Urbančića posve opravданo, jest navedeno postu-

panje c. kr. zemaljskog suda već iz toga razloga posve profuzakonito;

I pošto imade po § 159. kaznenog postupnika c. kr. sudac jedino u prešnim slučajevima pravo uporabiti silu, dočim je bio Urbancić za slučaj kradje jabuka u vrijednosti od oko 20 kruna pozvan, za slučaj dakle, koga je kasnije c. kr. drž. odvjetničtvu c. kr. kot. sudu odstupilo i radi koga je ista oblast postupak radi zločina kradje kod c. kr. zem. suda obustavilo, te ne može biti dakle govor o prešnom slučaju, i pošto se nije c. kr. zemaljski sud držao postupka, propisanog u spomenutom § za prešne slučajeve — naime opomene i grožnje;

i konačno pošlo se nemože u postupaju c. kr. zem. suda proti Urbančiću ništa drugo nazirati, nego neprijateljski duh, koji već više godina sudbene krugeove Trsta i Primorja proti slovenskomu odnosno proti hrvatskomu jeziku i narodnosti obvladjuje;

uslobadaju se podpisani stavili na Njegovu Preuzvišenosť gospodina ministra pravosuđa stavili slijedeti upit :

, „Je li sklona Njegova Preuzvišenosť neštom opisani slučaj svestrano, strogo izpitati, te proti odnosnim protuzakonito postupajućim sudbenim činovnikom postupati i u obče sve potrebito poduzeti, a da bude sudbene oblasti i sudbeni činovnici u Trstu i u Primorju nepristrano, t. j. strogo po zakonu postupali?“

U Beču, dne 25. novembra 1901.

Spinčić, Žičkar, dr. Žitnik, Bortčić, dr. Klačić, Perić, Šupuk, dr. Ploj, dr. Gregerčić, Pogačnik, Povše, Pfeifer, Blaškini, Plantan, Gabršček, Berks i dr. Ferri.

Sjećajte se  
„Družbe sv. Cirila i Metoda“  
za Istru

## Franina i Jurina.



Fr. Kamo te poslat svoji deputati mači fiducijsari?

Jur. Trebadeva Riom, zač oni nebi ostali s našem Hrvati.

Fr. Al od tamo beže. ljudi goli i bosi, lačni i žejni k nam.

Jur. Ma d' ole za njih koletu storit.

Fr. Ča je još kade ko trubilo?

Jur. Da bi tako ne!

## Razne viesti.

### Mjestne:

Svetosjokoljska zabava u Šekelsku izgala je krasno kao obično. Ljudstvo je bilo sve puno natlačeno, a uz birano tamburiranje i pjevanje, povladjene bijahu osobito deklamacije „Grob kaludjera“, koju je krasnoslovio velikom vjetinom i tačnošću g. Gospodnetić, pa djeca predstava, s kojom su se uslijed truda g. učit. Jelušića prvi put izkazali učenici hrv. pučke škole družbe sv. Cirila i Metoda u Šijani.

Nastup sv. Nikole bijaše osobito sjajan i svečan, a sveljetlj je usrećio mnogim darovima staru i mlađu djecu.

Zabava je svršila živatnim plesom do zore.

Pod naslovom „Senza Bassola“, dr. Devescovi, liečnik u Puli, a bivši predsjednik talijanskoga društva „Democra-tiche“, izdaje prekojučer otvoreno pismo proti tal. pol. društvu. U pismu liečničkom oštrovidnošću zamjetava početke gajiljike i razsuhi talijanske stranke, a o njihovom političkom društveni veli ovako:

„Nikakvog programa objelodjanjenog u bistoj ako i kratkoj formi; oligarhija, koja nije dobila mandata voljom izbornika, kojim se nije nikad prikazala i nije im učinila prikazati svoje kandidate, a koja crpi svoju snagu — recimo od 40 obitelji, koje čuvaju, sa predajom talijanstva ne pučkoga već u duhu godine četvrtdesetosme, želju za vladanjem občina i pokrajine, oligarhijata, više mletačka nego talijanska, imajući kao takova u sebi klicu razspa“.

Dr. Devescovi, koji nezna, kako nam se čini ni sam, na koji bi način udario svoje pol. vladanje, predbacuje svojim mnogim griehe. On bi želio, da nestane u tal. stranci strogoga zapta, koji sada vlada, da se stranka podieli na odlomke, zastupajuće razne staležke interese, a da se ti odlomci nadju skupa u času pogibelji proti Slavenima i proti vlasti.

Pisac je začinio svoj list i francuzkim citatima, da ljepše izgleda, ali je valjda u hitnji jedan zaboravio tačno prepisati. Ne piše se „toute est mieux etc.“, nego „tout“; mužkoga a ne ženskoga spola. Pazite nato drugi put g. dr. Devescovi! A kako sle u tome pogresili, moglo bi bit, da ste se prevarili u kojem drugom što pišete o nama. Budućnost će pokazati!

Dupli kandidat. Kako je poznato, pred mjesec dana jošte, kandidiralo je tal. pol. društvo zastupnikom u Puli — gradu, načelniku Rizzi.

Zavjedan sa pol. društvenom pučkom izborni odbor, preporučio je biračima, da

se neosvrču na kandidata tal. pol. družtvu, neka proti njemu i uzprkos istoga da glasuju za — načelnika dra. Rizzi.

Ako to nije vrhunac harlekinstva i smislenosti, onda neznamo što je!

Rizzi bijaše izabran pomognu živim mrtvih izbornika sa nešto nad 300 glasova.

Po bielem danu u sred. grada (vla Giulia) ukradoše mlekaru J. Puhalj sa voćarski kaput sav podsiven kožom u vrijednosti 50 kruna, pred dvije dana, pak jedan gunj sa konja. Dalje ovih dana ukradoše mlekaru Grgi Bižžonu jedan vrč za mlijeko od 16 litara i někom drugom mlekaru isto tako vrč za mlijeko. Te latvine po bielem danu u najživahnijih pučkih ulicah dokazuju jasno, da je sadanje redarstvo u Puli sposobno više za sve drugo nego li za ono, za što je postavljen. Vrieme bi bilo, da se to ne doskoči te pripazi na lopové, koji si uzeša zadaču okrasti naše i onako siromašne mlekarne.

### Pokrajinske:

Ispiti za usposobljenja za sveobče pučke i građanske škole na c. kr. učiteljatu u Kopru položili su, ovih dana sa dobrim uspjehom gospodin Benjamin Deprato, učitelj u Mardani, za hrvatske i talijanske pučke škole u njemački, kao predmet; gospodin Ivan Šárton, učitelj u Čepiću, za hrvatske pučke škole i njemački i talijanski jezik kao predmet. Čestitamo od srca!

Izbor zastupnika za gradove Kastav, Volosko, Lovran i Moštenice obavio se dne 7. t. m. kano i za ostale gradove Istre. Izabran bijaše ogromnom većinom glasova kandidat naše narodne stranke i bivši zastupnik istih gradova g. dr. Andrija Stanger, odvjetnik i načelnik na Voloskom.

O tečaju izbora u gradu Kastvu pišu pam od tamo: Ovdje je započeo izbor točno u 10 sati u jutro.

Pošto se je u občinskoj dvorani sakupio dostatan broj građana-birača sa dječnjem kastavskim glavarom na čelu, pozove vlastin zastupnik g. Artur harun Schmidt — politički komesar iz Voloskog, sljedeće birače u izbornu komisiju: Prof. Spinčić, urednika Mandića, V. Marjanovića i F. Karlevarisa. Od strane občine bijuhu izabrani zastupnici Fr. Dukić i R. Jurinac; po zakonu imao prave načelnik sjediti u komisiji. Izborna komisija izabere predsjednikom obč. načelnika g. Mirka Jelušića. Zatim raztumaci predsjedniku sa građanom važnost izbora, preporuči stranku, da bira samostalno i po saviesti, te pročita na koncu §§ 16. i 17. izbornoga reda.

Podne sakupio je čestiti načelnik okolo svog gostoljubivog stola uglednije goste i birače, te ih njegova velevrédna gospodja pogosti ne samo gospodski, nego i srdčano. Izreklo se više zdravica prisutnim i odsutnim i odaslana čestitka novom zastupniku.

Zivili svjetni birači grada Kastva!

Izbori u Kopru. U zadnjem broju

našeg lista bavili smo se tim izborima i naše proricanje, da će razmjer glasova biti vrlo male, i da će vlastna talijanskog pol. društva približi u pomoć, obistinilo se. Doznajemo naime da je Pio Gambini dobio 90, a načelnik Belli 100 glasova, dakle 10 glasova razlike.

Nakon toga preslo se kizbora. Birala je najprije izborna komisija, počasni građani, pak ostali birači. Prvi put biralo se po izbornoj listi, drugi put je glasovalo, koji je bio prisutan.

Izbor je uspio u najkrajem redu, sati. Glasovalo je u svemu 45 birača i svi odase jednoglasno svoje glasove za g. dra. Andriju Stanger, odvjetnika na Voloskom.

Vredno je opaziti, da je politička oblast dala uvršti u izbornu listu crkvenu upravu, nadarhino, društva, mnogo žena-posjednicu itd. u svemu preko 30 glasova, koje nije komisija pripustila u izboru. Svi ovi imali su pozivnicu od strane političke oblasti, ali birači nisu, jer da će se tako postupati i u ostalih gradovih onoga izborništva. Tako je uživo vladin zastupnik.

Pošto bijaše na Voloskom središtu izbora, čekali su birači u Kastvu vjest iz Voloskoga o konačnom uspjehu. Prije nego li je stigla službena vjest, znali su oni već za uspjeh izbora u Voloskom i u Lovranu i da će biti dr. Stanger izabran velikom većinom glasova.

Njesto poslijе podne stigne izb. komesaru brzjavnu vjest, da je dr. Stanger izabran sa 98 glasova, dočim je dobio njegov proti kandidat dr. Costantini samo 47 glasova. Dakle niti polovice koliko dr. Stanger. Taj uspjeh pozdravili su birači u občinskoj dvorani odusjevijeni živoklici. Konačno treba nam spomenuti, da su došla iz Trata glasovati tri naša sugrađjana, i to g. finansijski nadsavjetnik Fran Jelušić i g. Vjekoslav Vlah, c. kr. lištonska, kao posjednici, a g. Matko Mandić kao počastni građanin grada Kastva. Tim su pokazali li naši sugrađani, da shvaćaju ne samo važnost izbornog čina, nego da htjede drugim pokazati primjerom, da se nesmje ničesa plošiti, kad nas zove narodna dužnost na dječju.

O podne sakupio je čestiti načelnik okolo svog gostoljubivog stola uglednije goste i birače, te ih njegova velevrédna gospodja pogosti ne samo gospodski, nego i srdčano. Izreklo se više zdravica prisutnim i odsutnim i odaslana čestitka novom zastupniku.

Zivili svjetni birači grada Kastva!

Izbori u Kopru. U zadnjem broju našeg lista bavili smo se tim izborima i naše proricanje, da će razmjer glasova biti vrlo male, i da će vlastna talijanskog pol. društva približi u pomoć, obistinilo se. Doznajemo naime da je Pio Gambini dobio 90, a načelnik Belli 100 glasova, dakle 10 glasova razlike.

Košto posvuda, tako je i ovde naša slavna, „nepristrana“ vlasti prislučila u pomoć svom miljeniku, c. kr. za stupniku Rennatiju, time, što je bilo zabećeno, novinicom, da idu glasovati, bio naložila, da glasuju za Belli-ja. Njeki su se odazvali, drugi opet, neodvisniji ili bolje retči određili glasovali su ipak za Gambiniju.

Kad dakle vlasti podupire između dva tal. kandidata onog predloženog po pol. društvo talijanskom, proti čovjeku, koji se je uvek pokazivao lojalnij u mirnijim, kako mora tek podupirati Talijane kad je protukandidat Hrvat!

Naša nije zadača a niti nam nije na kraj pameti, da branimo ili zagovaramo Gambiniju; on nam je pogibeljan košto i drugi a možebit radi svojih sposobnosti još pogibeljniji nego li drugi tal. zastupnici; mi same konstatiramo činjenicu i činimo naše zaključke.

Talijanski trčanski listovi, slaveći tu pobedu (?) donašaju vjest, da je Gambini dan pred izborima pozvao c. kr. činovnike na tajni dogovor. Na tom dogovoru, da im je obrazložio svoj program, kojeg bi bile glavne točke ove: Gambini se protivi pol. tal. društvu radi tog, što je ono proti vlasti; on želi da se dodje sa Slavenima u Istri do nekakvog modus vivendi i da se slavenskim zastupnikom dozvoli u saboru, da se služe svojim jezikom. U koliko je na stvari istine, neznamo. Nu sve talijanske novine donašaju o tom istovjetne vjesti i najostrije žigotu Gambiniju a zli jezikov govor, da se je Gambini na taj način htio prilaskati vlasti, da ga pak kasnije imenuje zemaljskim kaptanom.

Izbori za gradove Pazin — Labin

— Plomin izpadose, kako se je očekivalo. Naš kandidat, dr. Kurelić dobio je u Pazinu 136 glasova, dočim je protukandidat, dr. Costantini, u svih trih gradovima 222. Tako veliku razliku u glasovima tražili je u izvuku, što su izbiri u gradovima Labin i Plomin obavljeni na temelju novog poreznog razdieljenja, dočim u Pazinu glasovalo se jošte po staroj listini.

U skupini Bužet — Milje dobio je naš kandidat g. Flego 75 glasova.

Poštie izbora u Kastvu. Čim su u Kastvu doznali da službenu vjest o izbornu narodnoga kandidata gosp. dra. Andrije Stangeru, odvjetnika i načelnika u Voloskom, počeli su gravati mužari sa uvješenog mjeseta tako čvrsto i gromko, da su je moralci čuti naši bližnji i daljni prijatelji i protivnici. Osobito ovim poslijevrijem u Voloskom i samom protivničkom kandidatu Costantini-u morao je svaki grom

„A tko radi, teče,  
Radoje se tečevini,  
Vedro u svjet gleda,  
Uzdanik je otachini“.

„Eto moje desne,  
Koju će vas blagoslovit,  
Ali će i na rad  
Puškom tom, vas sve sazijat“.

„I u mene su ruke,  
Nit se radit ja ne stramim:  
Za čim i sam čeznem,,  
Za tim i vaš tegnut manim!“

„Tako bilo sbljaj,  
Te rukave pop zasuko,  
Na svoj zaravanak  
Crnice je jačke vuko.“

„Kopo je duboko,  
Okopavo pomno često,  
Kolio, zalielo,  
Zatirati drač ne presto.“

„Dane i godine  
Trudio se tako trudom,  
Trudbeniku takvu  
Čudio se svjet ma čudom.“

„Al i njegvu malu  
Ćuse triput zoram ljudi,  
Gđe ih na rad ranu  
Svaki božji danak буди.

Nediljom glagoljaš  
Služio im misu svetu,  
Pak u propoviedi  
Bile hore dobru svjetu.

A kad nápokon mu  
Rodilo je grožđe, voće,  
Tad u selu tekar  
Glas mu puče sve vrednoće.

Te kad zatim mala  
Jeknula bi dljem selu,  
Velike i mala  
Latilo se mānah djeja.

Te po selu svemu,  
I u popa našeg Jose,  
Blagoslav je božji  
Sve to više opažo se.

U jesen da vidis,  
Jabuké se svud crijene,  
A ni ljudskog lica.  
Ne vidis da koje vene.

Svud je vidjet radost,  
Liepo zdravije, tiela dilost,  
Ljudi svud po selu  
Harni hvale božju milost.

Bog im tebe dade,  
Svečenička vredna glavo,  
A „Velikan“ tvoje  
Hrvatsko je ime pravo!  
Ivan Trnski,

### PODLISTAK

#### Pop Joso Velikanje.

Da, da, taj popo Joso  
Baš velikan to je sibilja,  
Takvih milosi božja  
Riedko na svjet bieli šilja.  
  
Hodao po svjetlu  
Te i gradski život kušo  
Al u gradu, jačo,  
Samo zlu je u trag ušo.  
  
U toj gradskoj vrevi,  
U toj jagmi za užitkom  
Činio se pop naš  
Čudak mnogom umu plitkom.  
  
Smijali se Josi,  
Proklinali gdje no mahnu  
Život razkalasen,  
Volju mladih razuzdanu.  
  
Pak iz bučna grada,  
Iz te rulje pomamnika,  
Iz tog gnjezda hulja.  
Strugnu striekom utončnika.  
  
Istransko u brdo  
Umakao pop je Joso,  
Sakrio s' u selo  
Obavljati sveti poso.

— mostara bolno odjeknuti u talijanskom mu sreću.

Kad je grunuo prvi mužar, razobješće hrvatske trobojnice na „Narodnom Domu“ i na drugih privatnih kućam.

Na većem, čim se je zamračilo, bijeli smo i jasniju načinom pokazati naše velje i zadovoljstvo. Razvjetlili smo naime naš drevni zvonik i obilježja površi mješta, da doznaju i naši prijatelji u Lovranu i Mošćenicama, kako se mi veselimo narodnoj pobjedi. Razsveta sa našeg zvonika moralja je paliti do arca one popardile u Lovranu i njihove podrepnice u Mošćenicama. Ovi jedni i drugi morali su se od jada i srbe grizati za usnice, kao što grize u jednom položaju skorpijan vlastili svoj rep. Uzalud vam spletke smradni popardili: izborničto naših gradova Liburnije jest i ostati će za Vas — kisele grožđe!

**Slavnom ravnateljstvu finančija** na Trstu na znanje i uvaženje. Pisu nam iz Voloskog koncem prošlog tjedna: Dr. Costantini, predsjednik ovdješće talijanske filialke za smučivanje našega naroda, molio je pred nekoliko mjeseca c. kr. finansijsko ravnateljstvo u Trstu, da mu dozvoli užeti prepis sviju registara našeleti se u po-reznom uredu na Voloskom. Samo se po sebi razumije u koju svrhu je Costantini taj prepis upotrijebiti htio. Toj molbi finansijsko ravnateljstvo nije moglo udovoljiti, pošto se protivi zakonima. Nu iz utoka, što ga je podnio rečeni Costantini prošlih dana proti izbornim listinam, razvidno je, da ju taj gospodin vrlo dobro informiran o sadržaju gorispomenutih registara; iz tog utoka može se potpunom sigurnošću zaključivati, da je dr. Costantini imao pred sobom, kad je pisao gornji utok ili točan prepis svih porezovnika i visočino poreza ili barem vrlo točan izvadak iz registara i inih knjiga porezne ureda.

Nastaje sada pitanje, kako je dr. Costantini mogao doći do tog prepisa uprkos tomu, što je njegovu molbu ravnateljstva finančija jednom već odibilo?

Odgovor je jasan.

Ili je c. kr. finan. ravnateljstvo (slu-nam se čini nevjerojatnim) udovoljivo ponovo molbi Costantinija ili si je pak — što je mnogo vjerojatnije, Costantini, priskrbio odnosni-prepis po kojem činovniku iz poreznog ureda bez i proti dozvoli c. kr. finansijskog ravnateljstva u Trstu. *Tertium non datur*. Za prvi slučaj, ako bi se obistinio, pitamo mi slavno c. kr. ravnateljstvo finančija u Trstu, kojim je pravom osio dozvolio Costantiniju prepis registrata poreznog ureda?

Nu pošto nam se, kako rekemo, to čini nevjerojatnim, bit će, da si je Costantini priskrbio rečeni prepis na drugi način.

Na našem c. kr. poreznom uredu imade i takvih činovnika, kojim je politika prva briga, pak možemo podpunim pravom zaključivati, da je, koji od tih činovnika Costantinu taj prepis priskrbio. Za sada nećemo da bacamo sumnju na nikoga, već stavljamo ovaj slučaj slavnom ravnateljstvu finančija u Trstu na znanje, s molbom, da poveže izragu i ustavljiv, kako je Costantini došao do tog prepisa, krive najstrože kazni. Mi smo već presiti te dvojake mjere, koju naši činovnici, koje i mi plaćamo — upotrebljuju, a poznavajuće nepristranoš. gosp. ravnatelja finančija u Trstu, nadamo se, da će stvar na čisto izvesti i krive kazniti.

**Još o odbijenoj ništovnici.** U pred-zadnjem smo broju u kratko spomenuli, da je vrhovno sudiste u Beču odbilo ništovnicu odvjetnika Celestina Martinolića, koju je bio užlio kao zastupnik nekojih čunskih žena proti osudi trčanske porote, koja je bila ricešla od oblužbe urednika našeg lista Matka Mandića.

Da osvježimo našim čitateljem uspo-menu na spomenutu razpravu i odsudu, priobčiti ćemo u kratkih crtila tečaj stvari.

Na 23. aprila t. g. obdržavana bješe pred trčanskom porotom kaznena raz-

prava proti uredniku „Naše Sloge“ Matku Mandiću. Urednika tužile su radi uvrijeđenja, počinjene tim, što je, tiskao u našem listu jedan dopis, kojim su se ču-tive uvrijeđenjima Karolina Modesto-Premus i njezine čelni prijateljice — sve iz Čunskoga. Tužiteljice zastupao je na razpravi trčanski odvjetnik dr. Celestino Martini-olić, rodom iz Malog Lošinja. Tužitelja je branio trčanski odvjetnik dr. Gustav Gregorin.

Pošto bješće urednik Mandić od oblužbe rješen, jer je sudbeni stol smatrao uvrijeđljivi čin zastarjelim, koja zastara ne bijaže uslijed krvnje odvjet-nika Martinolića prekinuta, podnjoš je ovaj proti osudi sudbenog stola ništovnicu na vrhovni sud u Beču.

Odvjetnik Martinolić dao je tiskati svoju ništovnicu, te ju je rasproat od-vjetnikom i drugim osobam u nakani, da pošake svetu, čvrstošću svojih dokaza i da se valjda opravda pred javnošću, kako nije on zakrivio zastaru. Ali sve to ništa mu nepomogne.

Toj ništovnici vodila se razprava pred vrhovnim sudom u Beču dne 29. novembra t. g. Urednika Mandića zastupao je slovenski odvjetnik i rodoljub u Beču g. dr. Klement Seshun.

Nakon podnje razprave bješće ništovnica odvjetniku Martinoliću odobrena, po-tvrđena prva osuda u glavnom iz istih razloga s kojimi ju podkreplje i trčanski sudci; tužiteljice bijahu odsudjene na platež parbenih troškova.

Vrhovni sud, izjavio je u svojih razlozih, da neima dvojbe o tom, da se dade na ovaj slučaj (izgorjeli su naime spisi parnice, a zastupnik tužiteljice nije preko 6 mjeseci učinio nikakva koraka, da pre-kine zastaru) upravili § 40. tiskovnoga zakona, koju ustanjuju, da kaznivi čin, počinjen putem tiska, zastari, ako se od samoga čina nije kroz 6 mjeseca sudbeno postupalo proti počinitelju, ili ako se nije kazneno postupanje baš za toliko vremena redovito nastavilo, premda bješće to mo-guce.

Prekinute zastare da nije nastupilo te nije nipošto opravdana tvrdnja, prolivne stranke, da nebijate moguće prekinuti zastaru, pošto se je to moglo izvesti-bilo kakvim podneskom, te pada radi toga krvnja na zastupnika tužiteljice, ako je taj podnesak učio tekak nakon 6 mje-seca.

P. S. Iz Čunskoga nam piše, da su tužiteljice odlučile tužiti odvjetnika Martinolića radi toga, što je zakrivio za-staru, pak da će zahtijevati, da plati sve troškove procesa.

**Mutasti** napisli na željezničkoj postaji u Dekaniji. Od tamo piše, da je uprava nove istarske željeznice Trst-Poreč i na tamošnjoj postaji bila postavila samo njemačko-talijansku tablu, koja je bila na svojem mjestu puna dva dana, t. j. dok ju je nارد opazio. Trećega dana nestalo je talijanskog napisa kao da je u zemlju propao. (Ni njemački napis nema većeg prava od talijanskog. Op. ured.) Narod je govorio, da je talijanski napis n o e u z e l a !

Odmah iza toga pribilo je ravnateljstvo željezničkih radnja novu tablicu i sa slovenskim napisom.

Odlučno postupanje odvjetnika Dekana pokazalo je željezničkoj upravi, da ona postaja nije ni na njemačkom ni na talijanskom zemljistu, nego na čisto slovenskom. Bude li naša občinstvo svuda poput Dekanaca odlučno zahtjevalo na-pise i u našem jeziku, uprava željeznicne morati će, da im udovolji. Pogovara se, da će željeznička postaja ostati mu-tasta, jer Talijani neće slovenskih napisa, a Slovenski nemare za talijanske, koje bi mogla opet n o e u z e l a !

Da njesam stalni — nobil kandidirao. U subolu nakon izbora za gradove Kastav, Volosko, Lovran i Mošćenice pro-nio se je glas, da se je davno prije izbora izrazio talijanski kandidat Constan-

tini, gledje svog uspjeha: „Se io non forsi sicuro, non candiderei“ (da njesam stalni, da će prodrijeti nebil kandidirao).

Mi neznamo, da li je Costantini u istoj gornje rječi izustio, ali ako jest, tad su one dokaz, da nepozna naroda među kojim živi, da nevidi i neće što se okolo njega događia i da je ljuto va-rao sam sebe i druge. Subolja lekcija dodici će svakako dobro Costantini-u, jer se neće stalno nikada onako izraziti — kako se je i ako se je onako izrazio. On je ostao u „trombi“, kako bi rekli naši talijani, i to će mu služiti za ravnanje.

Sastanak na Matulju. Rodoljubi Volosko-Opatijski i Kaslavski dogovorile se već prije, da će se sastati u subotu posle podne nakon izbora u gostoni g. Šinčić kod Matulja.

Krasna kita gospode iz Voloskog-Opatije nasla se već poslije 3 sata u retenciju gostoni. Medju odličnjacima nalazio se novoizabrani zastupnik g. dr. Stanner, predsjednik kolarskog izbornog od-bora g. dr. Janežić, velezaslužni na g. V. K. Tomičić i mnogi drugi.

Malo kasnije dodio je Kastva gra-djani birači, da pozdrave svoga zastopnika, i da se na sjajnoj pobedi sa braćom iz Voloskog-Opatije razvesele. Medju nadošlimi bijahu oba zemaljska zastupnika za izvanski občine našega kotara g. Š. Špinetić i Mandić, občinski načelnik gosp. Jelusić, obč. savjetnici i zastupnici g. Dukić, Kundić te više drugih odličnih osoba.

Zabava se odmah razvila vrlo živahnog. U soli sjedio jedan uz drugoga kao pri-kovan. Zdravica je padala za zdravicom vatrema i rodoljubna pjesma orila se du-leko u noć. Nazdravljalj se osobito novomu zastupniku naroda, njegovim dru-govom u kotaru, svinjetom biračem gra-dova Liburnije, pojedinim zlostavnim oso-bam, slogi i prijateljstvu Hrvata i Slove-naca i složnomu djelovanju u buduću.

Kasnije nadošli „Lavoraši“ iz Opatije zabavljali su razdragnato društvo duboko u noć miloglasnom slavenskom pjesmom.

Kasno razlađosmo se veseli i zadovoljni, što smo sretno izvršili svoju dužnost i krasno narodno djelo!

**Položio ispit za mašinistu.** Iz Trsta nam javljaju, da je na tamošnjoj obrtnoj školi dne 4. t. m. položio sa dobrim uspjehom izpit mašiniste mladić Anton Franki, sin načelnika g. Ivana Franki u Rukavcu, a do godinu dana, da će isti ispit doći polagati drugi sin Jerko, koji se sada nalazi u Celju. Naše čestitke i otcu i sinu!

**Pišu nam iz Barbarige:** — Pred malo vremena umrla je ovđe vierna pred-platnica „Naše Sloge“ Luce Šutina supruga Jerkova, rodom iz Vrbnika. Razvjetljeni suprug odužio se uspomeni svoje mile pokojnice postaviv joj ovih dana krasnu spomen-plочu sa lepim nadpisom.

**Mlječarska zadruga u Hrušići.** Kotarski gospodarska zadruga u Podgradu pozvala je svoje članove i ostale gospodare za nedjelju dne 8. t. m. u 3 sata po podne na ustanovnu skupštinu mlječarske zadruge u Hrušići. Svatko, koji se zanimava za to potrebito i koristno gospodarsko društvo odužavao se sigurno pozivu spomenutoga odbora, kojemu želimo naj-bolji uspjeh na korist zapuštenoga seljaka.

**U Jelsanah dolazi vlast.** — Da je raz-puteno staro občinsko zastupstvo i da je imenovana uprava od 5 članova, koji pripadaju razpuštenom zastupstvu, a novo občinsko zastupstvo, izabrano dne 6., 8. i 9. novembra, nemoe se konstitu-irati, jer je proti njemu uvožila utok slovenska kmečka stranka radi trih formalnih nezakonitosti.

**Iz drugih krajeva:**

**Predstojčeće imenovanje trčansko-koparskog biskupa.** Iz Rima, brzo-javljaju jednomu trčanskomu listu, da će biti budući konzistor za Trst i Istru, jer

da će tim povodom imenovan biti novi trčansko-koparski biskup.

Gleda osobe budućeg trčanskog bis-kupe šate svi talijanski listovi, a to nebi imalo za nas sluiti na dobro.

Mi upozorujemo opet i opet odlučujuće kruge neka se neigraju s narodom, jer bi mu moglo dogoriti do nokata i tada bi bilo prekasno svako kajanje.

Iz vjerodostojna vrijeđa dozvajemo, da si je visoki crkveni dostojanstvenik talijanskog jezika i čuvstva u Trstu kupio iz osviješćine blagopokojnog biskupa Šterka jedan komad crvenog ruha, koje nose jedino biskupi u svečanijih prigodah. Neslutli li možda taj dostojanstvenik, da je opredijelen za biskupsku stolicu? Bog nas oduva te nesreće!

**Budući biskup trčansko-koparski.** Trčanska „Edinstvo“ donaša vlast, kako sama veli, iz dobro upućenog vrela, da se namjestači trčanski grof Goda zauzima za imenovanje biskupa Flappa trčansko-koparskim biskupom i da se je ovaj potonji izrekao već pripravnim preuzeti eventualno imenovanje.

**Predsjedništvo politič. društva „Edinstvo“** u Trstu odspasalo je ministru željeznicama pl. Witteku slijedeći brzojavku: „Preuzv. g. ministar Wittek u Beču. Po-litičko društvo „Edinstvo“ za Primorje prosjeđuje odlučno u ime slavenskoga pučanstva Istru proti pokusu pravka talijanske stranke u Istri, da zapriče izve-šenje napisu u zemaljskim jezicima na Željezničkoj pruzi Trst-Poreč, te moli, za zaštitu stroge ravnopravnosti u pokrajini, koja je pretežno slavenska. — Predsjednik: Ma dić.“

**Zimska eskadra na Rici.** Dne 6. t. m. stigla je na Ricu zimska eskadra c. i kr. vojne mornarice, sastojeca od oklopniča „Monarch“, „Wien“ i „Budapest“, od torpedonača „Panther“, „Magnet“ i „Pioner“ te od devet torpedinera. Zimskom eskadrom zapovjeda contradmiral Julijo pl. Ripper.

Na Ricu ostala je eskadra tri dana, u ponedjeljak odplovila proti Puli.

**Banka u Dalmaciji.** — Čitamo u „Nar. Listu“: Vlada je odobrila promjenu pravila, koja je zaključena na posljednjoj glavnoj skupštini „Ljubljanske kreditne banke“. Radilo se o povisjenju dioničke glavnice od K 500.000 na milijun kruna i o ustroju podružnice u Splitu. Nakon što je dozvola vlade stigla, pristupit će ovih dana povisjenje dioničke glavnice, a splitetska će se podružnica otvoriti po svoj prilici već 15. prosinca ove godine. S vremenom kani „Ljubljanska kreditna banka“ ustrojiti podružnice i u ostalim značajnijim trgov. mjestima Dalmacije, te tako u svojim rukama sjediniti cili ili bar pretežni novčari posao Dalmacije. To će joj tako stajati na razpolaganja izdašna novčana sredstva. U posljednje se vrieme već opaža nekipokret u Dalmaciji, koji ide za tim, da podigne industriju, trgovinu i promet. Već se sada pokazuje neki napredak, a kad jednom budu izgradjene željezničke pruge, koje su već zajamčene zakonom, i ako se ja-damput izgraditi i željeznička sveza s Hrvatskom, zauzel će taj pokret još i veće dimenzije. „Ljubljanska kreditna banka“ uhvatila je s toga prikladan momenat, da odpočne svoje djelovanje u Dalmaciji, jer će sada, u vrieme razvoja, moći najpo-voljnije da djeluje na razvoj sam, a time će ujedno naci i bitne uslove za ojačanje svog položaja u Dalmaciji i za razvoj svojih tamošnjih posala“.

Kako pak s privatne strane dozvajemo, u Pešti proučavaju, kako bi se dalo osnovati u Splitu jednu podružnicu koje peštanske banke. Na ministarstvu trgovine bave se sa ovom osnovom.

**Predstavka hrvatskih sveučilišničkih građana.** Sveučilišni građani sveučilišta u Zagrebu upravile su na hrvatski sabor predstavku, da izbidi zbor valjanost dr-

žavnim izpitom položenim u Zagrebu za koje se već nalaze u prometu i koje odgovaraju zahtjevima ovoga zakona, može se također tražiti ova podrška, ali svota podrške počima kod one podporne kvote, koja je ustanovljena na osnovu sadašnjeg paragrafa već prema broju godina, od kad je ladja porinuta u more. Subvencioniranje ne smije potrajeti preko petnaest godine, od kad je ladja porinuta u more. Plovitvena podrška ustanovljuje se na ovaj način i uz ove uvjete: Podpora iznosi za svakih 100 morskih milja i za svaku registriranu čistu tonu 5 flira, ali ako od luke, iz koje odlazi ladja, potonja prevari da posljednje opredijeljene luke put od barem 5000 morskih milja, iznosi ova podrška mjesto 5 flira njih 20. Ladje dobivaju osim spomenute podrške državne pogodnosti u pogledu poreza. Plovitvena poduzeća, koja dobivaju državnu pogodnost, imaju se obvezati, da će sve svoje ladje u slučaju rata ili mobilizacije staviti na poziv vlade uz primjerenu pristojbu, eventualno odstrel, državi na razpolaganje. Naznani zakon stupa 1. janara g. 1902. u život i ostaje na snazi deset godina.

Prosjetni zahtjevi hrvatskoga naroda — završuje predstava — interes hrvatskoga sveučilišta i materijalni i moralni momenat podupiru našu molbu. Uverjeni, da je podpuna ravnnopravnost hrvatskoga sveučilišta sa sveučilištem Cislajtanje pitanje vremena, nadamo se čvrsto, da će visoki sabor kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije svom silom uznastojati, da to vrieme uskor.

Za napredak Rieku. Madjarske novice priobuđuju podrobne osnove o lučkim radnjama, koje će se provesti buduće godine na Rici. Među ostalim dovršiti će se quai, koji se ove godine izgradio na zapadu muli Marije Valerije, pak će ga se obrubiti drugim velikim mulom i produljiti će se prema njemu mul Marije Terezije da ga zasili. Na taj način zadobiti će Rieku u kratko čitavu novu luku.

Mul Marije Terezije produljili će se do dubine od 50 metara. Uz novu luku napraviti će se 7 ili 8 velikih sklađista u koja će se moći spraviti do 600.000 kvintal robe.

Za ove radnje proračunano je 5% milijuna kruna; radnja će započeti odmah po novoj godini. Taj silni novac, što se na Ricu troši za lučke gradnje i za gradnje trgovackih sklađista, doneli će državi bogate kamate.

Madjari za trgovacku mornaricu. Madjari došli su — kako je poznato — do mora preko Hrvatske i putem hrvatskog grada Rieke. Oni bi imali po zakonu i pravici malo govoriti o svojem moru i još manje brinuti se za procvat trgovacke mornarice. Nu oni čine u tom pogledu više nego li austrijska vlada, koja zapoveda na dugačkoj obali od skrajne granice gorice, ča do skrajne medje južne Dalmacije sve do Spica.

Ovih dana zauzeo se je hrvatski zastupnik iz Dalmacije g. Vuković za poboljšanje stanja naše trgovacke mornarice dokazav kako je ona brojila još prije 20 godina do 400 velikih brodova na jadra, dočim je danas taj broj spao skoro na nista. Tomu je uzročio dielom konkurenca, koju čine parobrod i brodovom na jadra, a dielom nemar vladah, koje nisu htjele ili nisu znale doskočiti trgovackoj mornarici na pomoć novčanom podporom i shodnim pomorskim zakonima.

Druga pola monarhije, Ugarska naime, brine se mnogo više za propadajuću trgovacku mornaricu te njoj nastoji pomoći dobrimi zakoni i bogatom novčanom podporom.

Dne 25. t. m. predložio je ugarski ministar trgovine u zastupničkom kući novu zakonsku osnovu o podjeljivanju državne podrške i drugih pogodnosti ugarskim trgovackim brodovom slobodne plovitve. Važne ustanove te osnove glase:

Ugarske ladje slobodne plovitve dobivaju za duge plovitve i velike obalne plovitve dvostruku državnu podršku: 1. državnu podršku za nabavu ladje; 2. plovitvenu podršku, primjereno putovanjima,

što su poduzeta u interesu domaćega premeta. Ova subvencija, koja je proračunata za vrieme od 15 godina, iznosi za prvu godinu, iako je dotična ladja porinuta u more, po svakoj registriranoj čistoj toni 20 kruna, koja se svata svake sljedeće godine do izminuća sedme godine umanjuje za 20 postotaka subvencije, što zapada ladju za predjelu godinu. Počevši od osme godine pa do konca petnaeste godine od pada na svaku registriranu čistu tonu podrška od 5 K 24 flira. Za ladje,

koje se već nalaze u prometu i koje od-

govaraju zahtjevima ovoga zakona, može se također tražiti ova podrška, ali svota podrške počima kod one podporne kvote, koja je ustanovljena na osnovu sadašnjeg paragrafa već prema broju godina, od kad je ladja porinuta u more. Subvencioniranje ne smije potrajeti preko petnaest godine, od kad je ladja porinuta u more. Plovitvena podrška ustanovljuje se na ovaj način i uz ove uvjete: Podpora iznosi za svakih 100 morskih milja i za svaku re-

gistriranu čistu tonu 5 flira, ali ako od luke, iz koje odlazi ladja, potonja prevari da posljednje opredijeljene luke put od barem 5000 morskih milja, iznosi ova podrška mjesto 5 flira njih 20. Ladje dobivaju osim spomenute podrške državne pogodnosti u pogledu poreza. Plovitvena poduzeća, koja dobivaju državnu pogodnost, imaju se obvezati, da će sve svoje ladje u slučaju rata ili mobilizacije staviti na poziv vlade uz primjerenu pristojbu, eventualno odstrel, državi na razpolaganje. Naznani zakon stupa 1. janara g. 1902. u život i ostaje na snazi deset godina.

**Danica "koledar za god. 1902.**

dobiva se u našoj tiskari.

**Cirilo-Metodijski Block-koledar**

za god. 1902.

u manje spretnijoj oblici, izaci će eko Božića. Tko pošalje Tiskari J. Krmpetić i dr. u Palu K 1:20, primiti će ga franko.

**Obnova trgovackog ugovora sa Italijom.**

(Daleko)

Ako bi se ovaj tvrdnji htjelo prigovoriti, da austrijsko malo brodovje i ribarstvo uživaju ista prava u talijanskim vodama, te da obstoji podpuni paritet, ovo primjedba nebi bila nego prazni izgovor, posto talijanska kabotaža i ribarstvo tako su jaki i rasprostranjeni, a s druge strane plovitba na talijanskoj obali jadranskoga mora tako je težka i opasnja, radi nestošća sigurnih lukah, da je konkurenacija naše kabotaže i naših ribara na talijanskoj obali već unapred absolutno izključena, te je utančena reciprocitet praktično neveziv i iluzoran.

Ako je Austrija slobodom, priznanim kabotaži i ribarstvu, dozvolila Italiji velike pogodnosti, to je postojeći trgovacki ugovor skoro upropastio. Dalmaciju sa vinском klauzulom, a i njezinu obnovljenju bilo bi jedno te isto, što i ekonomično uništenje ove zemlje, a istu bi sudbini dijeliće s Dalmacijom sve vinogradarske austrijske zemlje.

O tomu ne može obstojeti više nikakva dvojba, pošto je neoprovrgljivo, da su talijanska vina, uslijed klauzule, poplavila austro-ugarska tržista, i dokazano je, da naša domaća vina nemogu da uzdrže konkureniju sa talijanskim vinom, a to radi znatno manjih proizvodnih troškova, radi veće proizvodne snage tia i radi prevelike produkcije u Italiji.

Ova je konkurenca tako potisnila cijene, da naši vinogradari nisu absolutno u stanju pokriti proizvodne troškove, a da je u Dalmaciji u zadnje doba čestokrat, napokon nemogućom postala i sama razprodaja vina.

Protudokaz o užasnom uplivu, što ga vinска klauzula vrši na trgovinu domaćim vinom, leži u činjenici, da se ove godine, u kojoj se je uvoz talijanskoga vina jako smanjio, radi lošej ljetne u Italiji, opaža znatno poboljšanje u prometu i kriptka vina. Dobiju se također de-

porazne posljedice vinске klauzole na dobrostan, pače na sami obstanak vinogradarskih zemalja, tako su otevidne, da se zbilja ne može držati, da bi se mogla naći jedna austrijska vlada, koja bi privolila, da so obnovi vinска klauzole, jer nijedna vlada ne može propasti izručiti domaću zemlju za ljubavno inozemstvu. Ja izjavljam da se otvoreno, da snaštam prosto obnovljenje vinske klauzole, kao stvar nemoguću. Kada je vinska klauzola bila poprimljena u trgovackom ugovoru, odnosnici nisu bili histri kao sada, a tada je sudjelovala i kobra obmana, da Italija nebi upotrebila pravo izbora, koje joj bi udjeljeno trgovackim ugovorom. Žalostno je izkustvo savsini razbijstvo položaj, razpršilo obmanu, koje su se tada gojile, i najjasnije dokazalo ogromne stete, nanesene vinogradarskim zemljama. Ja opetujem dakle: kao gradjanin ove države moram držati, kao absolutno nemoguće, da bi se klauzola na prostu obnovila i o tome, da bi se obnovljenje moglo obistiniti, ja se ne bojim; ali nije dosta da se klauzola ne obnovi, već je nužno, da se u trgovackom ugovoru poprini tako carinska stavka, koja bi bila u stanju pružiti pravu i obilatu zaštitu našoj vinjskoj produkciji. Ovoj bezuvjetnoj potrebi dadoće izražaj, da se svakom mogućem nesporazumijenju izbjegne, odbor za vinogradstvo zastupničke kuće i ista zastupnička kuća, a to tim, što je prije svoje poznate priedloge slavio, a druga ih prihvati.

Vinogradarsko pučanstvo nije ipak bez bojažni, da se razprave nebi mogle svesti na stazu, s kojoj ono nebi moglo očekivati dovoljno zaštite. Ono, što se je zabilježilo prigodom razprave u zastupničkoj kući i kasnije, ne može da onu brigu ukloni.

(Nastavak slijedi.)

Najbolje takođe izrađuje i predaje

**J. Stjepušin u Šisku.**

(Blaškić po Š. 1:20, 2., 25. II. —

Blaškić XII. III. 1901. po Š. 1:20, 25.

Bugarije I. po Š. 1:20, 2., 25. II.

Bugarije II. po Š. 1:20, 2., 25. II.

Burda po Š. 1:20, 2., 25. II.

Samice po Š. 1:20, 2., 25. II.

Dangola po Š. 1:20, 2., 25. II.

Prinčić po Š. 1:20, 2., 25. II.

Rama Riso i sve što je u istoj se poštivo poštivo na vrlo slične obame u srovnju s talijanskim.

U izradbi se primaju i sve druge vrste glazebi.

Prepredavaoci deluju papast.

Izradjeno: cijelo

četvrti

četvrti